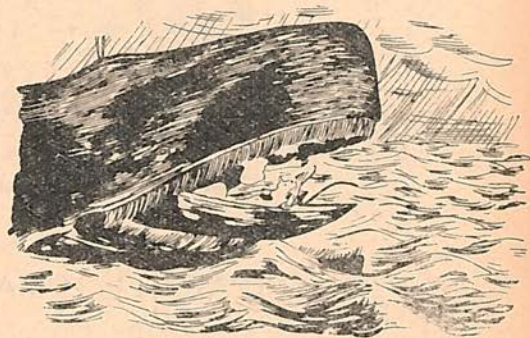

И съсъ ужасъ въвъ очитѣ,
недалечъ между вълнитѣ китѣ

съгледаха сестритѣ.
Викнаха за помощъ дветѣ.

Но далечъ сж брѣговетѣ.
Нийде лодка се не види, а чу-
довището иде, до сами тѣхъ
приближава, викъ ужасенъ тѣ
надаватъ, и устата — бездна
сжща — дветѣ палавки по-
гльща.

Но не мина дълго време,
тѣзъ лудетини голѣми пакъ
плувнаха надъ водата, изхвър-
лени отъ устата на чудовище-
то страшно. Богъ живота имъ
запази, за да има що да пи-
шемъ и въвъ следнитѣ разкази.

Ранъ-Босилекъ

ГЛАВА И ОПАШКА

Запрепирали се главата и
опашката на змията, кой да вър-
ви отпредъ. Главата каза:

— Ти не си за отпредъ, опаш-
ко! Нѣмашъ очи ни уши. Не
ще знаешъ кжде да вървишъ!

Опашката отвърнала:

— Но азъ имамъ сила. Азъ
те движа. Ако река да те об-
вия около нѣкое дърво, не мо-

жешъ помръдна

Главата рекла:

— Хайде да се раздѣлимъ,
та да видимъ, кой какво може.

Опашката се откъснала отъ
главата и пропъзѣла напредъ.
Но щомъ се отдалечила малко,
попаднала въ една пукнатина
и не се чула, нито се видѣла
вече по бѣлия свѣтъ.

Левъ Толстой